

CXXVIII. ZSOLTÁR

1 Szövegfokokozatok,
gondolatlétra: Mért boldogtalan
az, aki nem féli az Urat?
És mért nem féli? Mert nem hisz
benne? Vagy mert szereti,
és a viszonyukban
félelemnek nincs helye?

2 És ettől, épp ettől, mért lesz
boldogtalan? Nem a kezem
munkájából élek meg. A fejeméből.
Az érzelmeiméből. Hű de patetikus!
Abból, ahogy az eszmelépcsőn
fölfelé kapaszkodok,
lefelé futok.

3 Nem árt naponta figyelmeztetnem
magamat: A boldog élet titkát kutatom
a magam és mások számára, lehetőleg
etikus és esztétikus dolgok segítségével!
Úgy érzem, sokat tudnék tanulni
egy öreg parasztasszonytól.

4 Az özönvízre már gondolni se
mer az Úr. Lefelé
rohan a megbocsátáslépcsőn,
fölfelé angyalokkal viteti magát.

5 Nem hisz a fejlődésben.
De fönn akarja tartani.

CXXX. ZSOLTÁR

1 A létra alsó fokáról kiáltok hozzád.

Nincs ez olyan mélyen, nem lefelé,
fölfelé készülök,

és most olyan józan vagyok,
mintha bor nem is létezne.

2 Nincs pofám könnyörögni,
tudom, hogy mindenki

azt teszi, én nem akarok
olyan lenni, mint a többiek.

3 Nem érdekel a részegség se,
földre öntöm a sört, kihajt

belőle egy fűszál. Földre öntöm
a pálinkát, kihajt belőle egy fügefafa.

4 Földre öntöm a bort, kihajt belőle
egy szőlőtőke, nő alá egy hegy,

zárul és nyílik köré egy ország.

Józan vagyok. Kitalált
világból kiáltok hozzád

a te kitalált világodba.

Egyenlők vagyunk.

5 Az erényeket vagy a bűnöket
tartod számon, esetleg a tegnapi
nap se jut eszedbe?

6 Várom az Urat, de csak vízzel,

várom az urat, de csak egy kis cipóval.

Nem szeretném, ha megszorítanád.

Van egy halmájkonzervem is,
ha felnyitjuk, a Holt-tenger

emeli ránk pillantását.

7 Várja a lelkem az Urat,

féltékenyen méregetjük

egymást, kihez méisz el előbb.

CXXXI. ZSOLTÁR

1 Itt mindig mindenki több akar lenni
annál, amire hivatott. Na de mi az
az itt? A szobában csak én vagyok,
és néha többes számban szólok.

2 Itt Budapesten? A földön?
Ennek az istennek az uralma
alatt? Van még itt istenuralom?

3 Na de mi az az itt?

4 A tolmács műfordító, a műfordító író,
az író politikus, a politikus gondolkodó,
a gondolkodó nem gondolkodó akar lenni.
A nem gondolkodó beszélni akar,
a beszélni akaró több nyelven is szólna,
pedig egyen se tud.

4 A kőműves kivitelező, a kivitelező mérnök,
a mérnök fővállalkozó, a fővállalkozó
nagyfőnök akar lenni.

5 Szívem félrevert, egyik szemem
rövidlátó, a másik távollátó,
mégis csodadolgokat tervezek,
negyvenhét évesen talán még
egy-két centit nőnék is.

6 De már tanulok lecsendesülni,
elválasztom az ént és a lelket,
a szellemet és az észet magamban,
mint a tojás sárgáját a fehérjétől,
közben a tojáshéj a földre esik.

7 Nem figyelek rá, valami
megroppan a talpam alatt.
A tűzön már serceg az olaj.